

ÜBER EINIGE FORMENKREISE DER UNGARISCHEN UND KARPATISCHEN FLORA X. GALEOPSIS LADANUM UND ORIGANUM VULGARE

von

DR. R. SOÓ und DR. A. BORHIDI

Botanischer Garten der Eötvös Loránd Universität, Budapest

Eingegangen: 31. August 1966

Die taxonomische Bearbeitung beider Arten für die Synopsis systematico-geobotanica Florae Vegetationisque Hungariae Bd. III. stammt ursprünglich von R. Soó (1965), wurde aber infolge der Beobachtungen anlässlich der Bearbeitung des Herbarmaterials von A. Borhidi neulich von beiden Autoren überprüft. Die chorologische Zusammenstellung ist die Arbeit von A. Borhidi.

Galeopsis Ladanum L. 1753 (s. l.)

Galeopsis gehört zu den kritischeren Gattungen der *Labiatae*, viele Autoren beschäftigen sich mit der Mikrotaxonomie ihrer europäischen Arten, auch bedeutende genetische Studien wurden durchgeführt. Es seien hier nur die wichtigsten Literaturquellen aufgezählt:

B r i q u e t Monographie du genre *Galeopsis*, Paris, 1893 (ein grundlegendes, wenn auch heute schon überholtes Werk), B o r b á s: Természetr. Füzetek 17. (1894), H e n r a r d: Nederl. Kruidk. Arch. 28. (1918), M ü n t z i n g: Hereditas 13. (1930), P o r s c h: Abhandl. ZBG. II. 2. (1903) — betrifft *G. Ladanum* nicht — S l a v i k o v á: Notul. Horti Botan. Pragensis 1963, T o w n s e n d: Watsonia 5. (1962)

Wir betrachten *Galeopsis Ladanum* L. als eine Gesamtart (spec. collectiva oder aggregata), obwohl neulich *G. angustifolia* E h r h. oft als selbständige Art behandelt wird. Die Übergansformen wurden oft als ssp. *calcareae* (S c h ö n h e i t p. sp.) behandelt, vielleicht sind sie z. T. hybridogenen Ursprungs. B o r h i d i zieht sie eher als Varietät zu *G. angustifolia*. Immerhin wäre es möglich, unsere *G. Ladanum*-Formen in 3 Unterarten zu teilen, nämlich in ssp. *Ladanum* (calyx laxe hirsutus et glanduloso-pilosus), ssp. *angustifolia* calyx adpresse pilosus) und ssp. *canescens* K r ö s c h e 1927 emend. S o ó 1967 (calyx patenter et glandulose-pilosus) dazu var. *canescens* und var. *arenaria* (Vorschlag von S o ó).

1. ssp. *Ladanum*

Syn.: ssp. *latifolia* (Hoffm. 1781 p. sp.) Gaud. 1829, *intermedia* (Vill. 1779 p. sp.) Briq. 1891, *Ladanum intermedium* Slaviková 1963*)

Calyx laxe hirsutus et glanduloso-pilosus, nervis conspicue emergentibus, dentes calycis fructiferi patentes, folia normaliter oblongo — vel ovato-lanceolata vel elliptica, rarius anguste-lanceolata, uno latere 3 — 8-dentata, saepissime 8-m^m-ro latiora

var. *Ladanum* planta sparse pubescens, laete viridis, folia exacte crenato-dentata

f. *Ladanum (grandiflora)* Ktze 1867, *genuina* Henrard 1919) folia oblongo-lanceolata, 8 — 15 mm lata, corolla calyce duplo longior

f. *lamiifolia* Rouy 1909 folia ovato-lanceolata, usque 2 cm lata

f. *latissima* Legrand 1899 folia late-ovata, 3 — 4 cm lata, profunde dentata

f. *Marrubiastrum* Rchb. 1831 folia ovata, paucidentata, planta elata

f. *longiflora* (Timal et Marcis 1888 p. sp.) Rouy 1909 folia elliptico-lanceolata, profunde dentata, corolla major

f. *parviflora* (Lam. 1786 p. sp.) Koch 1837 (*micrantha* Peterm. 1838) corolla calyce paullo longior (? individua gynodioica)

f. *glabrescens* Evers 1896 planta glabriuscula

lus. *albida* Abromeit 1903 corolla ± alba

var. *pseudo-Ladanum* Borhidi var. n. planta sparse pubescens, laeta viridis, folia anguste-lanceolata, 5 — 10 mm lata, uno latere dentibus 1 — 4 distantibus, saepe vix conspicuis. Holotypus: Samicum: Csaroda, leg. Simon et Jakucs, Herb. Univ. Debrecen.

(var. *flanatica* (Borb. 1894 p. sp.) Hay. 1929, Jáv. 1925 p. ssp. planta cinereo adpresse-pilosa, calyx vix glandulosus, folia saepe anguste-lanceolata, paucidentata, flores saepe minores. Jugoslavia).

2. ssp. *angustifolia* (Ehrh. in Hoffm. 1804 p. sp.) Gaud. 1829, Čelak. 1871, Wallr. 1822 p. var., Rouy 1909 pro „Race“ (*Ladanum angustifolium* Slaviková 1963)

Calyx pilis rectis adpressis, nonnunquam pilis patentibus et glandulosis (cf. var. *canescens* et *arenaria*), vel glaber, nervis vix conspicuis, dentes calycis fructiferi erecti. Folia lineari — vel anguste — lanceolata, rarius lanceolata, uno latere dentibus 0 — 4 serrato-dentata, 2 — 6 mm lata, rarius latiora

var. *angustifolia* (Kerner) Briq. 1891 p. var. *G. angustif.*, *subglabra* Beckhaus 1893, *vulgaris* Henrard 1919) planta viridis, pubescens, dentes calycis 2 — 3 mm longi, tubo calycis duplo breviores

f. *angustifolia* folia 2 — 6 mm lata, calyx eglandulosus

f. *Bertéti* (Perr. et Song. in Briq. l. c.) Soó comb. n. folia usque 10 mm lata, dentibus 1 — 2 mm longis

f. *odontota* (Briq. l. c.) Soó comb. n. folia 10 — 15 mm lata, dentibus circa 1 mm longis (diese beide Formen nur im Westen)

f. *glandulifera* Henrard 1919 calyx glandulosus

* Die Abtrennung der Gattung *Ladanum* halten wir für unnötig.

lus. albiflora J. Murr 1923 corolla alba

var. *campestris* Timbal 1874 (*orophila* (Timbal 1874 p. sp.) Briq. 1891, Rouy p. var. *G. angustif.*, *chloropsis* Briq. 1891, ssp. *balatonensis* Borb. 1893) dentes calycis \pm 5 mm longi, tubum calycis aequantes, aristis 1–1,5 mm longis

f. *exilis* Gaud. 1829 humilis, simplex, pauciflora

f. *micrantha* (Schur 1866 p. var. *G. angustif.*) Soó comb. n. (*angustifolia* var. *parviflora* Koch 1837 non *latifolia* var. *parviflora* Koch 1837, cfr. supra) corolla calyce vix longior (? individua gynodioica)

(var. *spinosa* Benth. in DC. 1848 dentes calycis circa 8 mm longi, spinosi, nur im Westen)

var. *glabrescens* Greml. 1880 (*glabra* (Désétangs 1881 p. sp.) Briq. l. c.) planta glabra, ceterum uti var. *angustifolia*

var. *canescens* (Schultes 1809 p. sp.) Gaud. 1829, Rechb. 1831 sub *G. angustif.*, Krösche 1927 p. ssp. planta cinereo-vel albo-tomentosa, calyx patentipilosus et glanduloso-pilosus

f. *canescens* (*stenophylla* Krösche 1927) folia anguste-lanceolata

f. *canescentiformis* Soó nom. nov. (*platyphylla* Krösche 1927 non Henrard 1919) folia late-lanceolata

f. *Kröschei* Soó nom. nov. (*parviflora* Krösche 1927 non Koch 1837) corolla calyce vix longior

f. *Borhidiana* Soó nom. nov. (*grandiflora* Krösche 1927 non Ktze 1867) corolla calyce duplo longior

var. *arenaria* (Gren. et Godr. 1853 p. var. *G. angustifoliae*) (*lanceolata* Docommun 1869, *G. calcarea* Schönheit 1832 p. sp., Rouy 1909 pro „Race“, *G. arvetica* Jord. 1858, *G. divergens* Timbal ap. Loret 1858) planta viridis, pubescens, calyx patentipilosus et glanduloso-pilosus, folia anguste-lanceolata usque ovata

f. *arenaria* (*normalis* Rouy 1909, *typica* Henrard 1919 sub *G. angustif.*) folia lanceolata, dentibus 0.5 mm longis, dentes calycis 2.5–3.5 mm longi

f. *platyphylla* (Henrard l. c.) Soó comb. n. (*latifolia* Rouy 1909 non Hoffm. 1804) folia ovata, 3–4 cm longa, usque 2 cm lata

f. *amaurophylla* (Timbal 1864 p. sp.) Rouy 1909 folia ovato-lanceolata v. elliptica, obtuse-dentata

f. *subglandulosa* (Henrard l. c.) Soó comb. n. calyx \pm eglandulosus

f. *microdus* (Henrard l. c.) Soó comb. n. dentes calycis 2 mm longi

f. *longidentata* (Henrard l. c.) Soó comb. n. dentes calycis – 4 mm longi

f. *virescens* (Henrard l. c.) Soó comb. n. planta glabrescens, tantum calyx pilosus

Vielleicht gehört zur var. *arenaria* die als *Ladanum* \times *angustifolia* beschriebene *G. Wirtgenii* Ludwig,

Verbreitung der Taxa in der pannonischen und karpatischen Flora:

ssp. *Ladanum* var. *Ladanum*

Maticium (Nördl. Ungar. Mittelgeb.)

Sátor-Geb.: Tállya (Hulják), Tornaer Karst: Sajószentpéter (Budai), Bükk: Miskolc, Dubicsány (Budai), Varbó (Hulják), Eger (Koppányi); Mátra: Parádszép-
ligeti, Börzsöny (Nóga)

Bakonyicum (Südwestl. Ungar. Mittelgeb.)

Nógrádverőce (Filarszky), Bakony: Szentgál (Polgár)

Noricum-Praenoricum (Westl. Transdanubien)

Sopron (Z. Kárpáti), cott. Vas: Szatta (Waisbecker), Tarsa = Bad Tatzmannsdorf (Borbás)

Eupannonicum (Alföld)

Arrabonicum (Kleines Alföld): Sorokitőtfalu (Márton)

Crisicum (Theissgebiet): Szirmabesnyő, Ónod (Budai), Nagyvárad = Oradea (Simonkai),
Simánd = Šimandul, Nadab = Nádab (Thaisz)

Samicum (Nördliches Alföld): Szatmárnémeti = Satu-Mare (Fodor)

Nordkarpaten (Slowakei)

Pozsony = Bratislava = Pressburg (Sabrauský), Rajec (Borbás), Thurzófüred =
Turžovka (Czakó), Selmecbánya = Banská Stiavnica, Kőrmöcbánya = Kremnica
(Jávorka), Vihnye = Vyhne (Tuzson), Terbegeg = Trebušovce (Hazslin-
szky), Berencsfalu = Prešov (Kmei), Zólyombrézó = Breziny (Borbás), Rozs-
nyó = Rožnava (Sztehló), Liptószentmiklós = Liptové Svätý Mikuláš (Hazs-
linszky, Szépligeti, Sztehló), Proszék = Prosiek (Pax), Hohe Tatra:
Ótátrafüred = Stary Smokovec (Szépligeti), Felsőtátrafüred = Horný Smokovec
(Czakó), Poprad (Pax), Slatvin = Slatvina (Szépligeti), Kassa = Košice =
Kaschau (Simonkai, Siroki, Thaisz)

NO-Karpaten (Ukraine)

Felsődomonya = Onbkovec (Hazslinszky), Berg Pojorița in Bukowina (Pax)

Ostkarpaten (Rumänien)

Székelyudvarhely = Odorhei (Soó), Zetelaka = Zetea (Alexi), Réty = Reci „Rétyi
Nyir” (Moesz)

Südkarpaten

Brassó = Braşov = Kronstadt, Szászhermány = Herman (Moesz), Déva = Deva
(Simonkai)

Bihar (Bihor) — Siebenbürgisches Becken

Felsővidra = Avram Iancu (Simonkai), Drassó = Draşov (Thaisz), Medgyes =
Mediaş (Barth), Máriaradna = Radna „Solymosi-vár” (Simonkai)

Banat

Buziásfürdő = Buziaş (Dimonie), Orsova (Borbás), Csiklófalva = Cielova (Bor-
bás), Kevepallós = Polčica (Sztehló)var. *pseudo-Ladanum*Bakonyicum: Dömös (Feichtinger), Pilis-Berg (Szily), Vértesacsca (Thaisz), Keszt-
hely (Mitterpacher)

Samicum: Csaroda (Simon et Jakucs)

Slowakei: Pozsony (Bäumler)

ssp. *angustifolia* var. *angustifolia*Bakonyicum: Budaer Geb. (Tauscher); Nagykovácsi (Filarszky et Jávorka),
Máriaremete (Poruťiu), Vértes: Szár (Ócs)

Arrabonicum: Győr, Kulcsod (Polgár)

var. *canescens*

Maticium: Tornaer Karst: Torna = Turna (Thaisz)

Bakonyicum: Esztergom (Jávorka), Budaer Geb. (Poruťiu) Pilisvörösvár (Filar-
szky et Kümmerle), Pesthidegkút (Entz), „Svábhegy” (Lengyel, Thaisz),
„Vadaskert” (Gyelnik), Vértes: Csókakő, Bakony: Bodajk, Söréd (Felföldy),
Ugod (Polgár)

Arrabonicum: Sorokitőtfalu (Márton)

Colocense (Donaugebiet): Kalocsa (Haynald)

Nordkarpaten: Beckó = Bečkov (Kalehbrenner), Szulyó = Sulov (Pax), Berencsfalu (Kmet), Korompa = Krompachy (Kalehbrenner), Fenyókosztolány = Jedlove Kostolany (Tuzson)
 Siebenbürgen: Kolozsvár = Cluj = Klausenburg (Borbás, Gugler), Szászesanád = Cenade (Tuzson), Déva (Simonkai)
 Banat: Kevepallós (Sztehló)

var. *arenaria*

Matricum: Torna (Thaisz)

Bakonyicum: Esztergom (Feichtinger), Buda „Farkasvölgy“ (Thaisz), Tihany (Simon)

Praenoricum: Kőszeg – Cák (Soó), Csepreg: Meggyespuszta (Gombocz)

Arrabonicum: Sorkitótfalu (Mártón), Ásványráró (Polgár)

Slowakei: Pozsony (Bäumler)

Siebernbürgen: Kolozsvár (Borbás), Brassó (Moesz)

Die ssp. *angustifolia*, bes. die var. *canescens* ist wohl weiter verbreitet, das Herbarmaterial ist zu gering, da die Pflanze als Unkraut wenig gesammelt wird.

Origanum vulgare L. 1753

Die Bearbeitung geschah in gleicher Weise, wie die von *Galeopsis Ladanum*.
 Übersicht der Unterarten und Formen:

1. ssp. *vulgare* (*euvulgare* Hay. 1929, *genuinum* Gaud. 1829) Bracteae glabrae, purpureae, flores rubri, inflorescentia paniculata, calyx glaber et glandulosus vel pilosus

var. *vulgare* (*bracteosum* Peterm. 1838, *glabrescens* Beck 1884) caulis pubescens vel pilosus

f. *vulgare* spiculae ovatae, 5–10 mm longae, bracteae calyce vix longiores

f. *latebracteatum* Beck 1879 bracteae latae, calyce multo longiores

f. *thymiflorum* Rechb. 1831 spiculae pauciflorae, condensatae

f. *semiglaucum* Boiss. in Briq. 1895 folia subtus glaucescentia

f. *procumbens* Jakucs 1955 caulis procumbens, mollis, bracteae virides

2. ssp. *prismaticum* Gaud. 1829 (var. *megastachyum* Koch 1837, ? *O. latifolium* Mill. 1768) spiculae cylindricae vel prismaticae, 12–20 mm longae. Atlantisch-mediterrane Unterart, kultiviert und verwildert

3. ssp. *barcense* (Simk. 1886 p. sp.) Jáv. 1925 emend. Borhidi, Hay. 1929 p. var. (var. *puberulum* Beck 1892, Klokov 1960 p. sp.)

Bracteae ± dense puberulae, calyx dense hirsutus et glanduloso-pilosus, planta hirsuta, spiculae breviores

Pontisch-pannonische Unterart, gegen Westen seltener (häufiger f. *pilosiusculum*) bis Österreich

f. *pilosiusculum* Borhidi f. n. bracteae parce breviter pubescentes, ciliatae Holotypus: Hungária occid., Kőszeg „Róti erdő“, leg. Soó: Herb. Hort. Bot. Univ. Budapest (Übergang zu ssp. *vulgare*)

f. *Grecescui* Soó 1965 (*macrostachyum* Grec. 1898 non Brotero) spiculae elongatae (2–3 cm longae)

f. *chlorescens* Simk. in herb. bracteae virides

Farbenabarten: ssp. *vulgare* lus. *albiflorum* Schur 1866 (*pallidum* (Ktze 1867 sub *Thymo*) Beckhaus 1893 flores albi, bractae virides

lus. *roseum* Beckhaus 1893 flores rosei

lus. *carneum* Beckhaus 1893 flores carnei

ssp. *barcense* lus. *chlorophyllum* Borb. 1884 flores albi, bractae virides

Die weissblütigen Formen mit grünen Brakteen sind nicht zu verwechseln mit der mediterranen Unterart ssp. *viride* (Boiss. 1879 p. var.) Hay. 1929 Syn.: var. *virescens* Car. et St. Lag. 1888, *viridulum* (Martr. — Don. 1864 p. sp.) Briq. 1895, cum inflorescentia corymboso-paniculata

Verbreitung der Taxa in der pannonischen und karpatischen Flora:

1. ssp. *vulgare* var. *vulgare*

Matricum

Sátorgebirge: Boldogkőváralja (Hulják Thaisz). Abaujkér „Aranyos”, Cekeháza, Fóny „Lapishegy” (Thaisz), Árka „Magoska” (Thaisz l. albifl.); Tornaer Karst: Jósvalfő (Soó l. albifl.), Bükk: Miskolc, Dubicsány, Hámor—Lillafüred (Budai), Bá-bony (Kiss), Nagyvisnyó, Újhuta (Gmándy), „Nagymező” (Borhidi), Eger „Várhegy” (Koppányi), „Kiseged” (Prodan), „Szépasszonyvölgy” (Vrabélyi); Mátra: Parádfürdő (Gmándy); Börzsöny „Nagyhideghegy” (Jakucs f. *procumbens*)

Bakonyicum

Szob, Nagymaros, Nógrádverőce „Borbélyhegy” (Filarszky), Visegrád (Kümmerle), Dobogókő (Filarszky et Kümmmerle), Pilisszántó „Pilis” (Pócs), Pilisborosjenő „Nagykevély” (Pócs), Budaer Geb. (Hazslinszky, Entz): Nagykovácsi (Simonkai), „Jánoshegy”, „Farkasvölgy” (Steinitz), „Diósárok” (Szépligeti), „Kamaraerdő” (Filarszky); Vértes: „Fánivölgy” (Borhidi), Mór „Csukahegy” (Felföldy), Bakony: „Cuhavölgy” (Bakos), Pusztamiske (Borso); Pannonhalmaer Hügelland: Nagyécs (Polgár); Balatongebiet: Tapolca „Szentgyörgyhegy” (Rédli), Sümeg (Bódis)

Praeylliricum: cott. Tolna: Lengyel (Filarszky), Naszád (Kiss)

Eupannonium

Praematricum: Kerepes (Bernátsky), Monor „Pótharasz” (Borhidi), Sükösd (Greinich)

Crisicum: Kerecsend (Borhidi), Tiszavasvári (Gmándy)

Nyírségense: Debrecen (Gmándy), „Haláp”, Hosszúpályi, Hajdúsámson, Tornospálca (Soó), Nyíregyháza (Simonkai), Nyírbátor (Kümmerle)

Titelicum (Südliches Alföld, Jugoslawien): Bezdán, Gombos = Bogojevo (Prodan)

Nordkarpaten (Slowakei)

Bosác = Bošáca (Pax), Rajec (Szépligeti), Ruttká = Vrútky, Kis (Kleine) Kriván = Mala Kriván (Pax), Lúcski = Lučky (Zakó, L. Richter, Szépligeti), Grosse Fatra: Fenyőháza = Lubochna (Pax), Lucivna „Kis Baba” (Filarszky), Hohe Tatra: Tarpaták = Kohlbach = Studena dolina (Simonkai), Besztercebánya = Baňská Bystrica (Hazslinszky), Garamberzence = Hronská Breznica (Pax) Berenesfalu = Preňov (Meš), Lévért (A. Richter), Murány = Muran (Simonkai), Eperjes = Prešov (Hazslinszky), „Simonka” (Pax), Ránk = Rankovce-Kisszalánc = Slančík, Kassa = Košice = Kaschau (Thaisz)

NO-Karpaten (Ukraine)

Frigyesfalva = Frideschowo (Thaisz)

Ostkarpaten (Rumänien)

Borsabánya bei Borsa, Moldau: Brosteni-Barnar, Vfr. Ialovița, Gödemesterháza = Stin-ceni, Gyergyótölgyes = Tulgheș; Vöröskő = Piatra Roșii (Pax), Csikmadaras = Mă-dăraș (Moesz)

Südkarpaten

Királykő = Piatra Craiului (Szombathy), Popláká = Poplaca (Ormay), Retezát = Retezát „Plasin” (Jávorka), Poiana-Ruska-Geb. (Pax)

Bihar (Bihar-Gebirge und Randgebirge)

Rév = Vad, Réver Schlucht (Máthé), Kolozsvár = Cluj = Klausenburg „Szelistyei-erdő” (Györffy), „Szászfenesi-erdő” (A. Richter), Torda = Turda, Turdaer Schlucht (Györffy, Pax), Abrudbánya = Abrud, Csáklyaikő = Piatra Ceții (Pax), Keeskekő = Piatra Caprei, Havasgárd = Intregalde, Nyírmező = Poiana Aiudului „Teia-Schlucht”, Torockó = Rimetea „Székelykő”, Konca-Cunța (Csató), Zám = Zám, Aranyág = Araneag (Simonkai)

Banat

Csiklófalva = Cielova (Simonkai)

2. ssp. *prismaticum*

Matricum: Bükkgebirge. Diósgyőr (Kümmerle), Mátragebirge: Mátraháza (Soó)

Bakonyicum: Budaer Geb.: „Hármashatárhegy” (Simonkai, Tauscher), „Svábhegy” (Staub), „Farkasvölgy” (Steinitz)

Noricum: Kőszeg (Waisbecker), Sopron-Brennbergbánya (Gombocz, Jávorka lus. *chlorophyllum*)

Crisicum: Nagyvárad = Oradea (Simonkai)

3. ssp. *barcense* (f. *barcense*)

Bakonyicum: Keszthelyer Geb.: Gyenesdiás „Vadleánylik” (Soó)

Noricum-Praenoricum: Kőszeg „Kőbánya”, Medgyes (Waisbecker)

Arrabonicum: Sorkitőfalu, Kisunyom (Márton)

Titelicum: Begecs = Begec (Sztehló f. *Grecescui*)

Delibaticum (Deliblato): Homokszil = Uljma (Bernátsky f. *Grecescui*)

Nordkarpaten: Lubló = Stara Lubovňa (Filarszky, Hazslinszky lus. *chlorophyllum*), Szepesváralja = Podhradie (Greschik lus. *chlorophyllum*), Gömör „Rezivár” (Bódis)

Ostkarpaten: Gyergyóer Geb.: Nagybagmás = Hăghimașul Mare (Pax), Öcsém = Mt. Ocem (Borhidi), Mt. Ceahlău = Csalhó (Borhidi), Előpatak = Vâlcele (Barth), Rétyi-Nyir (Moesz, Simonkai)

Südkarpaten

Brassó = Brașov = Kronstadt, bes. Cenk = Zinne = Timpa (Baenitz, Filarszky et Moesz, Götz, Moesz, Simonkai, Zsák), Zernest = Zarnesti (Simonkai, J. Wolff mit f. *Grecescui*), Királykő = Piatra Craiului „Propaște”-Schlucht (Csató, Römer, Simonkaietiam f. *Grecescui* et f. *chlorescens*), Talmács = Talmaciu (Pax), Vöröstoronyi szoros = Rotenturmpass = Turnu Roșu (Pax f. *chlorescens* Kimakovicz), Nagyszeben = Sibiu = Hermannstadt (Csiki), Szentersébet = Hammersdorf = Gușterița (Csiki, Kimakovicz), Retyezát = Retezát: Malomvíz = Riu-de-Mori (Simonkai)

Bihar (Bihar) – Siebenbürgisches Becken

Kolozsvár „Szászfenesi-erdő” (A. Richter), „Bükk = Fäget” (Soó), Hosszúaszó = Valea-Lunga (Barth), Alsórákos = Racoșul-de-Jos (Simonkai), Ágostonfalva = Agostin (Szolga)

Banat

Versec = Vršač, Károlyfalva = Dragutinovo (Bernátsky), Tésfalva = Teș (Fiek), Csiklófalva = Cielova (Simonkai f. *Grecescui*)

f. *pilosiusculum*

Matricum: Tokaj „Nagykopasz” (Borhidi), Boldogkőváralja (Thaisz), Tornaer Karst: Bódvaszilás „Vecsemforrás” (Hulják)

Noricum: Kőszeg „Róti-erdő” (Soó)

Coloense: Szárazd (Koszilkov)

Nyírségense: Debrecen „Monostori-erdő”, Bagamér „Szentannapuszta”, Hajdúhadház „Csere-erdő” (Soó), Téglás (Máthé)

Nordkarpaten: Pozsony = Bratislava = Pressburg „Gemsenberg” (Bäumler), Vihnye = Vyhne (Tuzson), Alsókubin = Dolni Kubin „Choč” (Jávorka)

NO-Karpaten

Bereger Geb.: Vocsitelep (T h a i s z), Vihorlatgebirge: Tarna = Tarnavka – Vinna (T h a i s z), Rahó = Rahov „Mencsul” (M á t h é), Bukovina: Pojorița Berg (P a x)

Ostkarpaten

Nyárádremete = Eremitul (T h a i s z), Csikszentkirály = Sincrăeni „Büdösfürdő” (S o ó), Tusnád (P a x)

Südkarpaten: Brassó „Cenk” (S z o m b a t h y), Petrozsény = Petroșeni (T u z s o n), Zsilvölgy = Valea Jiețului (P a x), Șebeș-Geb. Sebesvölgy = Valea Șebeșului (P a x)

Bearbeitetes Herbarmaterial: Bot. Abt. d. Naturhist. Museums Budapest, Inst. f. system. Botanik Univ. Budapest, Bot. Garten Univ. Budapest, Inst. f. Botanik Univ. Debrecen, Herb. Prof. Á. B o r o s.